

Výkladové stanovisko k problematike povoľovania niektorých športových ihrísk, najmä ak majú nespevnený povrch

V intenciách § 32 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia. Územné rozhodnutia rozdeľujeme podľa účelu (podľa toho čo je potrebné územným rozhodnutím vymedziť) do štyroch druhov

- rozhodnutie o umiestnení stavby, ktorým sa určuje stavebný pozemok a umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie predkladanej následne na stavebné konanie,
- rozhodnutie o využívaní územia, ktorým sa povoľuje nové využívanie územia a určujú sa jeho podmienky,
- rozhodnutie o chránenej časti krajiny (najmä chránené územie alebo ochranné pásmo), ktorým sa ustanovujú hranice chránenej časti krajiny, zakazujú alebo obmedzujú určité činnosti z dôvodov ochrany verejného záujmu a určujú sa podmienky jej ochrany,
- rozhodnutie o stavebnej uzávere, ktorým sa vymedzuje územie, v ktorom sa dočasne zakazuje alebo obmedzuje stavebná činnosť.

V intenciách § 39 v spojení s § 39b stavebného zákona v územnom rozhodnutí o využívaní územia vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti (verejný záujem) v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania a starostlivosti o životné prostredie, vecná a časová koordinácia jednotlivých opatrení v území. Rozhodnutím o využívaní územia sa povoľuje nové využívanie územia oproti pôvodnému účelu a spôsobu využitia územia, určujú sa jeho podmienky a čas jeho platnosti. V podmienkach pre nové využívanie územia stavebný úrad určí najmä spôsob akým sa má územie upraviť, usporiadať, zatravníť alebo zalesniť, odvodniť, pripojiť na pozemné komunikácie a na siete a zariadenia technického vybavenia územia, spôsob zabezpečenia požiadaviek vyplývajúcich zo stanovísk dotknutých orgánov a požiadaviek na ochranu existujúcich stavieb a zelene.

V intenciách § 39b ods. 3 písm. a), b) a c) stavebného zákona sa rozhodnutie o využívaní územia vyžaduje na vykonávanie terénnych úprav, ktorými sa podstatne mení vzhľad krajiny alebo odtokové pomery v území, na zriadenie verejných parkov a záhrad a na zriadenie športových ihrísk (t.j. najmä športových ihrísk, ktoré nemajú spevnený povrch – napr. lyžiarsky svah, golfové ihrisko a pod.).

Podľa § 39b ods. 4 stavebného zákona stavebný úrad môže v rozhodnutí o využívaní územia určiť, že sa upúšťa od povolenia terénnych úprav, ktorými sa podstatne mení vzhľad prostredia alebo odtokové pomery (§ 71 ods. 1 písm. a) stavebného zákona).

Podľa § 71 ods. 2 stavebného zákona na terénne úpravy uvedené v § 71 ods. 1 písm. a) sa povolenie nevydáva, ak stavebný úrad v územnom rozhodnutí od jeho vydania upustil.

Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že v prípade, keď stavebný úrad rozhoduje v územnom konaní o povolení nového využívania územia, nenasleduje v ďalšom postupe stavebné konanie, (keďže sa nejedná v celom rozsahu o stavbu v zmysle definície uvedenej v § 43 stavebného zákona), pričom terénne úpravy tiež nie sú považované za stavbu.

V intenciách § 76 ods. 1 stavebného zákona sa kolaudačné konanie vyžaduje iba pri stavbách a to tých, ktorých povoľovanie prebiehalo v režime vydania stavebného povolenia. V intenciách § 76 ods. 2 stavebného zákona v prípade dokončených terénnych úprav sa vyžaduje kolaudačné konanie iba vtedy, keď to stavebný úrad určil v rozhodnutí o povolení terénnych úprav. Podľa § 77 stavebného zákona kolaudačné konanie vykonáva stavebný úrad, ktorý povolil terénne úpravy.

Z hľadiska zjednodušenia a skrátenia procesu povoľovania nového využívania územia, v rámci ktorého by zároveň bolo potrebné na vymedzenom pozemku umiestniť a uskutočniť aj stavbu, je veľmi dôležité **ustanovenie § 39b ods. 5 stavebného zákona**, ktoré umožňuje stavebnému úradu zlúčiť konanie a rozhodnutie o využívaní územia (§ 39b) s rozhodnutím o umiestnení stavby (§ 39a) – napr. v takom prípade, ak by sa na pozemku vymedzenom na nové využívanie (napr. golfové ihrisko) zároveň realizovali aj stavby, ktoré svojim účelom slúžia pre toto ihrisko (napr. šatne, bufet, oplotenie). Pokiaľ investor alebo stavebný úrad nevyužijú ust. § 39b ods. 5 stavebného zákona, povoľuje sa nové využitie územia a stavby, ktoré sa budú realizovať na vymedzených pozemkoch, samostatnými rozhodnutiami.

Záverom je potrebné dodať, že stavebný zákon vo vyššie uvedených ustanoveniach vymedzuje pojmy a stanovuje postupy povoľovania stavieb a opatrení v území najmä z hľadiska efektívneho a racionálneho postupu pri ich povoľovaní. Spôsob povoľovania športových ihrísk cez rozhodnutie o využívaní územia bol v stavebnom zákone zakotvený ešte pred tým ako sa do zákona zakomponovali ustanovenia prevzaté z Opatrenia Štatistického úradu č. 128/2000 Z.z., ktorým sa vyhlasuje Klasifikácia stavieb. Pričom aplikácia tohoto postupu neznamená, že by areál športového ihriska spolu so súvisiacimi stavbami vo svojom súhrne nemohol byť považovaný za stavbu; taktiež tieto postupy nemusia byť totožné s pojmami a postupmi používanými pri určovaní platenia daní z nehnuteľností.

Ing. Václav Kadlec
riaditeľ odboru
štátnej stavebnej správy
a územného plánovania